

- Pál és a kolosséi gyülekezet. Nem járt náluk, valószínűleg az efezusi szolgálata idején juthatott el Kolosséba is az evangélium (ApCsel 19,10), Epafrász által (Kol 1,7). Pálnak mégis feladata, hogy küzdjön értük, sőt a laodiceai gyülekezetért is (2,1). Csak néhány embert ismer (Epafrász, Filemon...), de az egész gyülekezetért küzd. (A Filemonhoz írt levelet is a „házadnál lévő gyülekezethez” címzi.)
- Nemcsak küzd, szenved is értük. Börtönben van. „Betöltöm, ami híja van Krisztus szenvedéseinek az én testemben, az Ő testéért.” Krisztus szenvedése, halála a mi megváltásunkért teljes. De megtanít minket „részesedni a szenvedéseiből”, hogy ilyen oldalról is megismerjük Őt, annál nagyobbak tartjuk, amit Ő elvégzett értünk. – „Az Ő testéért”: nem önmagam ostromozása, azzal nem használnék senkinek; hanem az Egyházért: hogy az „Ő teste” egészséges maradjon, abban Ő legyen az Úr, Őt tartsák Teljességnek, Őt magasztalják. Olyan közösség maradjon, amelyben Krisztus a Fő. Ha nem Ő marad a Fő, akkor átalakul a közösség élete, és sem közösen, sem egyénileg nem tudnak Krisztusra mutatni – misszionálni, a világban „só és világosság” lenni. Nem magasztalják Őt, akit pedig ez egyedül megillet.
 - o Amíg a gyülekezetben van egy komoly, határozott hívő vezető, ez áldást jelent: a gyülekezet is tud világítani, áldás lenni. Amikor ez a vezető elvétel, az próba: a gyülekezetben lévő hívők tudják-e továbbra is a dolgukat: ha pl. egy presbitériumban vannak hívők, értik-e, mit akar Isten a gyülekezettel (-ben, -en keresztül) elvégezni. (Akár adomány, akár vírushelyzet.) Ha „egyszerű” gyülekezeti tagok: meglátják-e, mit tehetnek, kiért, miért imádkozhatnak. Ne váljanak közösségből közönséggé. – Így lesznek a szolgáltatók az Egyház (a Krisztus-test), és nem csupán „az egyház” szolgálói.
- Ennek a szenvedésnek még örül is: nem kesereg, hogy nem tud ott lenni közöttük (vagy más gyülekezetben), hanem örül, hogy szolgálhat olyanok felé, akikhez másképpen nem jutott volna el az evangélium (Fil 1,12), és hogy többet küzdhet, imádkozhat az egyes gyülekezetekért. És Isten gondoskodik róla, hogy halljon híreket (1,4), és konkrét imakérései legyenek. Mi sokkal több hírt hallhatunk testvérekről, gyülekezetekről, nekünk is tudnunk kell konkrétan imádkozni értük.
- Az Egyház (a Krisztus-test) szolgálata azzal kezdődik, hogy Isten megbíz (1,25). „Tírátkák nézve / a ti javatokra”: sokan ott lehetnek az imálistánkon, de vannak, akik felé több, konkrétabb szolgálatunk van. „Hogy betöltsen (teljesen feltárhaj) előttetek az Isten Igéjét”: el kell mondania (le kell írnia), mi az, ami Isten üzenete – azért is, hogy helyreigazítsa a gyülekezetet.
- Amiről beszélnie kell: „Krisztus közöttetek van”, és ez elég – ez a teljesség. Ez az, ami korábban titok volt: hogy a pogányok között is ott van, ha hisznek benne. Pál sem hitte a megtérése előtt, hogy Isten a pogányokat is meg akarja menteni. De azt látta, hogy az a Krisztus, aki őt is megmentette, eljutott a pogányokhoz, és az az új élet, amit Ő hozott, működik a pogány gyülekezetekben is. – Az ottani tévtanítók Krisztuson kívüli, „felüli” teljességről, bölcsességről, ismeretről prédikáltak: angyalok tisztelése, törvények megtartása, a magunk erejéből és ötletei alapján. De amit valóban meg kell tartanunk („királyi törvény”, Jak 2,8), azt Krisztus élte élénk, és Ő akarja betölteni bennünk.

- Pál is Krisztus erejével küzd, nem a magáéval. A saját gyengesége, korlátai nyilvánvalók, de meglátja, hogy Isten így is munkálkodik benne, sőt általa is. Ehhez hit kell, bizalom kell Isten iránt, az kell, hogy ne a magam sorsát tartsam a legfontosabb kérdésnek. Abban bízzak, hogy azért vagyok éppen abban a helyzetben, amiben, mert Isten most így akar használni engem. És azért dicsérjem Őt, mert ma is munkálkodik – emberek üdvösségéért, ezáltal az Ő dicsőségéért.

Kol 3,3–4 Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.